

ЛЕКАРСТВО ПРОТИВ ЗАВИСТ

Митко беше послушно и много милостиво дете. Много жалеше майка си и винаги ѝ помагаше. Веднъж се върна от училище в лошо настроение.

- Митко, да не си получил лоша бележка днес? - запита го майка му.

- Не, мамо. Марин получи отлична бележка и учителката го похвали пред всички ученици. Мене никога така не ме е хвалила - призна си Митко.

- Радвай се. Той ти е приятел.

Митко искаше да се радва, но не можеше. Завистта се беше загнездила в душата му. След няколко дни дойде втора тревога.

- Мамо, Марин има много хубаво синьо яке. Искам да ми купиш същото.

- Нямаме пари - отговори тъжно майка му.

- Още сега искам - отсече Митко и излезе от стаята.

Никога досега не е бил толкова неспокоен. Тя разбра всичко. Душата му боледуваше от завист. Повика го, седнаха и започна отдалече.

- Митко, обичаш ли песента на горските птички?

- Много, мамо. Аз искам някоя сутрин да ме събудиш рано и да отидем в близката горичка да ги послушам. Сутрин пеят най-сладкогласно.

- А обичаш ли да гледаш хубостта им? - Много, мамо. Някои птички имат жълти гушки, други червени. А крилете им са най-красиви, особено като летят. На слънцето греят, греят.

- Но, ако някой жесток човек започне да отскубва перо след перо от крилете, летенето им започва да се затруднява. Ако пък им отреже крилете, те падат на земята.

- Това е ужасно, мамо. Има ли такива хора?

- Не зная дали има толкова жестоки хора към сладкопойните пъстро-крили птички, но зная, че има неразумни хора, които са жестоки към своята душа. А душата е като птичката. Тя иска да лети с красиви мисли, да се радва...

- Как става това?

- След всеки малък грях се отскубва по едно или няколко пера от крилете на душата. А грехът на завистта направо отрязва целите криле. Тогава човек забравя колко е хубаво душата да лети високо и започва с лоши мисли и чувства да се рови в живота на хората около него. Не се радва на успехите им.

Поспря майката, за да го остави да размисли и попита:

- Ти имал ли си такива случаи?

- Аз завидях само на Марин, и за похвалата, и за новата му дреха - призна си чистосърдечно Митко.

- А искаш ли да се излекуваш от тази болест?

- Искам, тя измъчва душата ми. Но как да стане това?

- Прави добро на всичките си другарчета, но най-много на Марин. Тогава в сърцето ти ще разцъфне такава сладка радост, която ще го изпълни цялото и няма да остане място за лошото чувство на завистта.

Митко последва съвета на майка си и не допусна повече завист да измъчва сърцето му. Той се излекува навреме.

Монахиня В. Друмева, Православно вероучение за деца, www.sveta-gora-zograph.com (със съкращения)
Забележка: Имената на героите от разказа са измислени и не съвпадат с реални личности.

